

РЕШЕНИЕ

№ 37126

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5833** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от М. В. А., чрез адв. С. С., срещу решение рег.№ 672/19.02.2025г., постановено по АНД № 20241110216628/2024г. на СРС, 95 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-024094/14.10.2024г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на осн. чл. 182, ал.1, т. 6 от ЗДвП за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 850 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца. Касаторът поддържа, че решението е незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалноправния и процесуалния закон и е необосновано. Прави искане за отмяна на решението и НП.

Касационната страна - началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез своя пълномощник оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд – София-град, Пети касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По отношение неговата неправилност, съдът намира следното:

М. В. А. е санкциониран за това, че на 07.08.2024г., около 08:49 часа, е управлявал лек автомобил „М. С 350“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], като срещу № 271, се е движил със скорост 116 км/ч (след приспаднат толеранс от – 3 % от измерената скорост от 120 км.ч), при максимално разрешена скорост за населено място – 50 км/ч. Скоростта е била измерена посредством мобилна система за видеоконтрол – CORDON-M2, техническо средство № MD 1194, записващо и заснемащо дата, час, скорост, място и регистрационен номер на преминаващите МПС-та.

Решаващият съд е потвърдил НП като е приел, че същото е правилно и законосъобразно, не е установил да са допуснати съществени процесуални нарушения при установяване на административното нарушение и издаването на НП, правилно е установено фактическото положение и точно е издирен и приложен материалният закон. Изложил е мотиви относно основните въпроси за доказване и материално правна преценка – извършено ли е отразеното в НП нарушение на посоченото време и място с участието на процесното МПС; налице ли са основания за налагане на наказание на собственика на МПС и правилно ли е приложен материалният закон от административно-наказващия орган. Съдът подробно е анализирал възраженията на жалбоподателя, като е събрал необходимите доказателства за това и е направил логични и обосновани правни изводи. Настоящата инстанция, при анализ на събраните в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателства намира, че всички обстоятелства включени във фактическия състав на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП са доказани. Видно е от снимковия материал, както и от всички събрани по делото доказателства, че МПС „М. С 350“ с рег. [рег.номер на МПС] , се е движило в процесния участък с превишена скорост, които обстоятелства са основание за ангажиране административно-наказателната отговорност на водача за нарушение на правилата на ЗДвП.

Представени са писмени доказателства – Решение за одобрение на типа на уреда за измерване № 558-02-01-01/1-17-3/13.06.2027г. на Държавен институт по метрология, от което се установява, че радарът за измерване на скоростта и пътния трафик CORDON-M2, е одобрен тип средство за измерване, както и Протокол от проверка № 036-СГ-ИСИС/21.03.2024г. издаден от Български институт по метрология, от който е видно, че видео-радарната система съответства на одобрения тип, поради което и настоящата инстанция споделя извода на районния съд, че са представени доказателства за техническата годност на средството за видеонаблюдение, с което е установено нарушението.

Представени са доказателства – протокол за използване на АТСС, снимков материал, от които се установява точното място на констатиране на нарушението, както и че същото се намира в рамките на [населено място]. Жалбоподателят не оспорва, че той е управлявал МПС, поради което правилно е ангажирана отговорността му.

Видът и размерът на санкцията за нарушението са посочени в чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП (ред. ДВ, бр. 101 от 2016 г.), съгласно който водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място с над 50 km/h, се наказва с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. В случая, с отчетения толеранс, превишаването на скоростта е с 66 км/ч., което определя размер на глобата от 850 лв. За нарушението кумулативно е предвидено и три месеца

лишаване от право на водача да управлява МПС. Тези наказания са наложени на нарушителя с процесното НП, поради което и същото се явява законосъобразно и в частта за определяне на наказанието.

Не се установяват по делото основания за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Нарушението е извършено в рамките на населено място, при превишаване на скоростта с повече от 66 km/h, които обстоятелства не могат да квалифицират деянието като маловажен случай на административно нарушение.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноси от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение рег.№ 672/19.02.2025г., постановено по АНД № 20241110216628/2024г. на СРС, 95 състав.

ОСЪЖДА М. В. А. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 80 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.